

Kwetsbaarheid

Lezen:

1 Koningen 16

Gemeente

We starten met een serie over de profeet Elia.



Een van de belangrijkste profeten uit de Bijbel.

En als je zegt Elia dan zeg je tegelijk ook koning Achab.

De twee hoofdrolspelers die lijnrecht tegenover elkaar staan

De profeet Elia die in dienst staat van de HEER, de God van Israël, Jahweh.



Elia, Elijahu in het Hebreeuws betekent God is Jahweh

Zijn naam is zijn boodschap.

Achab de zo'n beetje de slechtste koning die ooit over Israël heeft geregeerd.

Dat kregen we al in een paar zinnen mee,

Achab deed wat slecht is in de ogen van de HEER; zijn gedrag was nog erger dan dat van zijn voorgangers.

Zo deed hij allerlei dingen waarmee hij de HEER, de God van Israël, tergde, meer nog dan de vorige koningen van Israël gedaan hadden.

Ik werk dat zo meteen verder uit.

Maar eerst dit.

Dit negatieve oordeel van de Bijbel is profetisch

Dat wil zeggen, dat zie je niet zomaar, want op het eerste gezicht is Achab best wel een goede koning.



Hij bracht eenheid vrede welvaart.

Internationaal stond hij in aanzien doordat hij een belangrijke rol had bij afstoppen van de agressie van de Assyriërs.

Hij heeft de bloedige broederstrijd met het koninkrijk van Juda beëindigd, hij werd een bondgenoot van de zeer gelovige koning Josefath.

Zijn dochter trouwde met de zoon van Josefath.

Hij heeft op het slagveld zich dapper en succesvol gedragen

En hij was ook niet los van de God van Israël.

Alleen al de namen van zijn kinderen

Joram, De HEER is groot

Atalja, de HEER is verheven

Achazja(hu) de HEER houdt vast

Me dunkt!

In onze dagen zou hij geprezen worden om zijn ruimhartige politiek en het creëren van een multireligieuze samenleving.

Achab staat misschien wel dichterbij ons dan ons lief is.

Want Bijbels gezien komt hij er niet best af.

Waarom?

Waarom was hij erger dan zijn voorgangers?

Jerobeam met zijn beeldendienst wilde nog wel de HEER de God van Israel blijven dienen.

Achab introduceerde echt een vreemde god, de oude god van de Kanaänieten.

Hij herintroduceerde dat oude leven zoals dat was voordat Israël in het land kwam.

Dat deed hij om politieke redenen.

In zijn conflict met aartsrivaal Aram sloot hij een verbond met koning Etbaal van Sidon en trouwde diens dochter Izebel en met en zeker ook door Izebel gaf hij ruim baan voor de baalgodsdiens in zijn eigen rijk en bouwde zelfs een tempel voor de Baäl in de hoofdstad Samaria en richtte hij een asjera op, teken van de moedergodin.



Baal betekent Heer en bezitter, de Bezitter van het leven, van de vruchtbaarheid en van de voortplanting en van de seks

En wie baal diende werd zelf een bezitter van het leven

Baal staat voor de oerzonde van de mens: ik ben zelf baas over het leven.

Ik doe het zelf godsdienst.



In het oude Kanaän is het leven er zo door verpest dat het rijp werd voor het oordeel.

Het land spuugde zijn inwoners uit.

De aarde zelf keerde zich tegen haar bewoners.

Wie baal van zijn eigen leven wordt, maakt het leven onleefbaar.

Afschuwelijke wreedheid, gruwelijke kinderoffers smerige seks

Israel was daar juist van verlost en diende de God die het leven geeft Het leven kun je alleen maar in eerbied en vertrouwen ontvangen.

Niet in eigen hand maar uit Gods hand.

Uit zijn liefde en trouw en zijn heilzame leefregels.

Israël had dat echte leven in afhankelijkheid van God moeten laten zien aan de hele wereld

Maar Achab greep terug op dat oude leven van Kanaän van baal en Asjera.

Het leven en de dood in eigen hand.

En met dat in het achterhoofd moeten we dat verslag horen over de herbouw van Jericho

Het is tekenend.

Maar opnieuw, op het eerste gezicht lijkt die herbouw van Jericho zo logisch en vanzelfsprekend.

Jericho een grensstad op een militair zeer gevoelige locatie.



Daar kon je de Jordaan oversteken en daardoorheen lag het hele land voor je open. Natuurlijk zorg t een goede koning ervoor dat juist daar de defensie weer op orde is. En zo krijgt zijn bouwmeester Chiël de opdracht Jericho als militair verdedigingswerk te herstellen. Met een gezinsdrama als gevolg Chiel moet het met de dood van zijn zonen bekopen.

Maar waarom dan?

Waarom was de herbouw van Jericho zo erg?

Waarom moest Jericho een ruïne blijven?

Omdat Jericho ooit het symbool was van dat leven van Kanaän.

Dat leven in eigen hand,

dat leven dat zichzelf bederft.

Alle 7 volken van Kanaän waren in Jericho vertegenwoordigd geweest.

Jericho de onneembare vesting die de ingang naar het beloofde land blokkeerde.



Eerder waren de verspieders vanuit de woestijn, 10 van de 12, door de muren en de kracht van Jericho zo ontmoedigd dat ze geen toekomst meer zagen in het beloofde land

Maar toen Israël veertig jaar later toch nog voor de muren van Jericho stond, was het niet Israël dat de blokkade Jericho wegnam, maar God alleen.

Israel dat 7 dagen om de stad heen moeten lopen en de 7de dag zelfs 7 keer.

Israel had niet anders dan moeten juichen en the walls came tumbling down

Jericho moest een ruïne blijven als een monument als een herinnering aan het feit dat niet door eigen kracht maar uit Gods hand Israel het beloofde land had gekregen.

Maar ook deze fatale bres in de defensie van Israel moest open blijven als een permanente herinnering dat wij ons leven niet zelf kunnen bewaren, kunnen maken, maar dat we elke dag leven

uit zijn hand, dat ons leven alleen leven is en leven blijft als we dat doen in diepe afhankelijkheid van God zelf.

Rustige gaan slapen met de voordeur open want God waakt over ons zoiets.

Israël moest dus kwetsbaar durven zijn

Israël mocht kwetsbaar zijn, zonder dat dat een probleem was.

En dan je kwetsbaarheid niet zelf proberen te overwinnen, maar die telkens weer in Gods handen leggen.

Durf maar klein en zwak en kwetsbaar te zijn, dan kan God je leven goed maken.

Jouw kwetsbaarheid niet als een probleem zien, maar als een opening voor Gods genade en kracht.

Jouw kracht is niet in eigen bezit, maar is in God.

Dat is zo'n basisregel in het koninkrijk van God.

Die zie je telkens weer terugkeren.

Het is een basisregel die we nodig hebben tegen de stroom in

De stroom van onze oude mens die geen God boven zich wil, wel naast zich, wel onder zich, dat mag allemaal, maar een God aan wie je je moet overgeven, aan wie je jezelf uit handen moet geven bij wie je leert zeggen niet mijn wil maar uw wil geschiede

Dat weigert de oude mens pertinent en dat is de onderstroom van ons mens-zijn

En daar moet je je telkens van afkeren

Dat moet je telkens weer ontmaskeren in je leven ook en juist in je christelijke leven

En dat is een gevecht op leven en dood

Daarom die indringende woorden van Jozua



Wij vervloeken ten overstaan van de HEER iedere man die het waagt deze stad, Jericho, weer op te bouwen. Hij zal de fundamenten leggen ten koste van zijn oudste zoon en de poortdeuren bevestigen ten koste van zijn jongste zoon.'

Wie het leven in eigen hand neemt

Wie zijn kwetsbaarheid overschreeuwt negeert compenseert maar het niet in Gods handen neerlegt die voor een weg naar de dood.

Die kiest voor een leven waar je kinderen geen leven meer hebben.

Die kiest voor een land voor een aarde zonder toekomst.

En dat is serieus.

Zo serieus dat honderden jaar na dato die waarschuwing en die vloek in werking trad toen Chiel Jericho ging herbouwen.

Ten kost van zijn kinderen.

En zeg nou niet waarom kan God zoiets toestaan

God waarschuwt hiertegen.

Kies dan het leven kies, de hele Bijbel is een grote liefdevolle maar ook gepassioneerde roep van God Mens van me

Kom kom terug geef me je leven je hart geef je helemaal en je zult leven,

Maar blijf je op jezelf, blijf je je eigen baal: dan zul je sterven

Jericho werd herbouwd en werd meteen een grafmonument

De zonen van Chiel zijn zo in hun sterven boodschappers van de God van het leven geworden

En wat betekent deze levenswet voor ons nu?

Ik vind het griezelig actueel.

Zijn we als samenleving niet bezig ons eigen Jericho te herbouwen? Of met die andere naam Babel?

Het leven in eigen hand, het begin en het einde.

Elke kwetsbaarheid moet uitgebannen worden

Het leven is maakbaar en dat moeten we dus waarmaken.

Alles moet gecontroleerd worden

De zorg en het onderwijs bezwijken onder onze controledwang



Ongelukken worden niet meer geaccepteerd

Schuldigen moeten worden gezocht en ter verantwoording geroepen

Mensen worden geofferd op het altaar van de maakbaarheid van ons leven.

Vroeger leefden mensen met al hun kwetsbaarheid en onzekerheid in vertrouwen op God

Wat dan ook, hoe dan ook, dat regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, eten en drinken, gezondheid en ziekte, rijkdom en armoede in Gods handen zijn en dat Hij voor ons zal zorgen.

Maar dat geloof wordt fel afgewezen.

In zo'n God geloof je toch niet meer

Nee, vandaag is ons vertrouwen op ons zelf gebaseerd en dus moeten we er zelf voor zorgen, tegen alles ingedekt te zijn.

Maar rust vind je zo nooit.

De prijs is hoog

Er zijn geen grenzen meer in de wetenschap en de geneeskunde en alles is toegestaan om alle kwetsbaarheid uit te bannen.

Alles is geoorloofd

Tot en met het sleutelen aan de bouwstenen van het leven en het experimenteren met embryo's

Baas over ons eigen leven, de euthanasie praktijk breidt zich al verder uit.

Wie gaat in de toekomst bepalen wie nog mag leven en wie niet?

En wee je gebeente als je de zwarte keerzijden gaat benoemen van een abortus laten plegen en aanstaande moeders wil helpen te kiezen voor het leven. Dan krijg je wel wat te horen



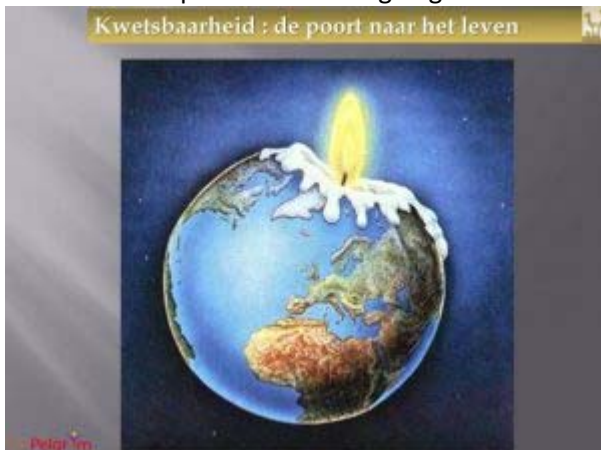
En dan de toekomst van de aarde.

Van harte mee eens om verantwoord met de aarde om te gaan.

Ons leven in eigen hand heeft een loodzware wissel getrokken op de aarde en de leefbaarheid daarvan.

Onze klimaatproblemen zijn het gevolg van het leven in eigen hand nemen

En de aarde exploiteren voor eigen gewin.



Als eertijds Kanaän keert nu de hele aarde zich tegen de mens.

Maar het omgekeerde dreigt ook, dat we nu bezwijken onder de druk om de aarde voor onze kinderen te redden.

Dat we menen onszelf te moeten en te kunnen verlossen.

Een uitdaging voor christenen die zich inzetten voor de aarde en het milieu, kijk uit dat je niet in die stroom van zelfverlossing wordt meegezogen

Durf te zeggen dat we onszelf en de aarde echt niet kunnen redden

En juist omdat je weet dat wij de aarde niet leefbaar kunnen houden, is er ruimte voor ieders kleine eigen bijdrage.

Want de aarde is en blijft in Gods hand.



En dan nog dichterbij ons eigen leven.



Hoe moeilijk is het om je kwetsbaarheid en beperktheid te tonen in een Facebook cultuur die streeft naar het perfecte ideale en gelikte

En ook als het gaat om ons geloof ons christelijke en kerkelijke leven, geldt die levenswet dat we onze kwetsbaarheid niet moeten willen overwinnen, maar in Gods handen leggen.

Het evangelie kan ontaarden in een overwinningssideologie of in een welvaarsevangelie.
Dat je staande in het geloof en de overwinning van Christus door de kracht van de Geest al je gebrokenheid en zonden en ziekten kunt overwinnen.
Dat is een vervalsing van evangelie

Dat voor God het beste niet goed genoeg is en dat je dus moet gaan voor de perfectie.
En dat alles wat niet perfect is, dus teleurstelt en dus reden is om of te gaan klagen of je biezen te pakken.

Het aantrekkelijke van een christelijk leven en een christelijke kerk dat het allemaal perfect is en ideaal en optimaal in alle opzichten?

De verleiding is groot

Want er kan zoveel

Perfekte muziek, perfecte techniek, perfecte optredens, perfecte prediking

Met voldoende middelen is er zoveel mogelijk.

Maar is dat het?

Of is dat toch ook toch weer datzelfde die oerdrang om al onze kwetsbaarheden te overwinnen

In plaats van dat we onze kwetsbaarheden zien als openingen om dichterbij elkaar te komen en zo samen te gaan hongeren en verlangen naar wat God zal geven.

En dat je leert om gewoon blij te zijn met elkaar ook of juist als het niet perfect en in orde is, als het wat tegenvalt of schuurt.

Dat we zo gaan proeven wat genade echt is en echt doet.

Dat je in trouw aan elkaar en liefde voor elkaar gaat leven uit de liefde van God.

Dat je vecht tegen die onderstroom die het onvolmaakte en gebroekene weigert te accepteren – al of niet in naam van God

Maar dat je met Paulus leert zeggen:

Heer, het is goed dat u me niet van die doorn in het vlees verlost want zo blijf ik dicht bij u en bij uw genade en zo blijf ik dicht bij wat u van mij vraagt

niet dat ik een toonbeeld wordt van de perfecte christen,

maar een toonbeeld van een mens die steeds meer leert leven van uw genade en liefde en pas zo echt een bron van uw genade wordt.

Een kwetsbare kaars in de wind die toch blijft branden



Dat we gaan leren wat het betekent

Pas als ik zwak ben dan ben ik machtig.

Een oefening in nederigheid, in afhankelijkheid in trouw en liefde.

God verlost en vernieuwt ons in dit leven niet totaal en ten volle.

Juist niet

Dan zouden we de genade misschien wel voorgoed gaan missen.

Daarom laat hij ons in onze kwetsbaarheid, zwakte, in onze strijd en pijn en aanvechtingen

Om juist daarin ons te kunnen bereiken met zijn genade

Met zichzelf

Met zijn liefde voor ons.

Een Petrus die verder moest met het vreselijke besef dat hij tot driemaal toe zijn Heer had verlaten en verloochend, maar die juist zo kwetsbaar een herder kon zijn voor al die kwetsbare schapen en lammetjes – lieve mensen samen met jullie leef ik van zijn liefde alleen.

Paulus die verder moest met die doorn in het vlees maar ook met het besef dat hij de gemeente van zijn heer bloedig heeft vervolgd, hij noemt zichzelf een miskraam, maar die juist zo echt de apostel van de genade van zijn heer kon zijn

Zoals Leonard Cohen het zong



In alles zit een barst
Dat is hoe het licht binnen komt

Amen